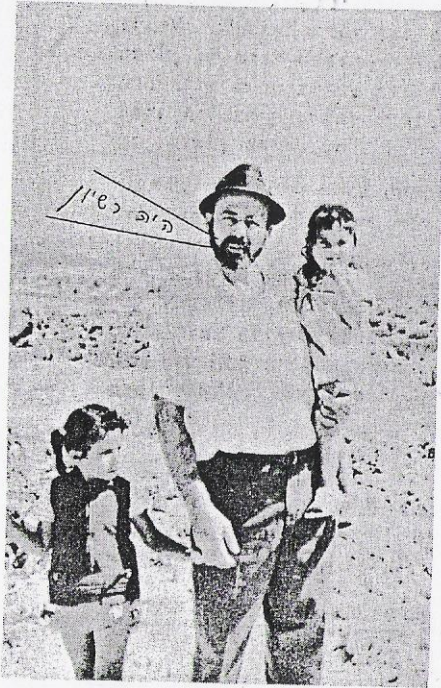

המונית שמחכה לרשיון

ראיון עם הרב לוינגר.

בעית התחבורה היהודית מחברון לכל ערי הארץ, התעוררה כאשר אחד מחברי ההתנהלות - יצחק בן חברון - נהג במקצועו, פנה למשרד התחבורה ובקש לקבל רשיון למונית. להפתעתנו נתקלה הבקשה בקשיים מרובים ועתה לאחר שנתיים ימים, טרם זכה הפונה לרשיון. פנינו לרב לוינגר על מנת לקבל הסבר מהו המצב, מה היו העכובים וכיצד ניתן לשנות את המצב.

אנחנו : הרב לוינגר,
מדוע יש צורך
בתחבורה
מיוחדת משלנו,
הרי ישנה תחנה
מוניות ערבית,
כידוע, היכולה
לשרת אף אותנו?

הרב לוינגר:
כמו כל המטרות
שלנו לאזרח את
המקום, כך גם
זה מיועד למטרה
זאת. צריך
להוסיף תחבורה
יהודית על
הכביש, צריך
להיות "ישוב
על הכביש",
בין אם זה רכב
פרטי ובין אם
זה רכב צבורי:
מוניות,
אוטובוסים...
כל זה שייך למפעל האזרח.

ש : איך התנהל המגע בינינו לבין משרד התחבורה?
ת : (בקול לאה ואיסי) פנינו למשרד התחבורה לפני שנהיים בבקשה לאשר לנו מספר ירוק (רשיון להסעה נוסעים בשכר). הבטיחו לנו שיטפלו בענין אבל הדבר נדחה כל הזמן. עכשיו כשעזר וייצמן מונה לשר התחבורה, התחילו העניינים לזוז. היו לנו כמה פגישות אהו ודנו בנושאים שונים. בפגישה השלישית אהו, הבטיח השר שיהן אשור בזמן הקרוב, עכשיו היה עוד צורך באשור מן הממשל הצבאי. בממשל יהודה והשומרון הכל מתנהל כמו ממשלה בזעיר-אנפין. יש עשרים וחמישה קציני מטה שכל אחד מהם ממונה על ענף אחר כמו: הקלאוה, תעשייה, סעד, מסחר, בריאות וכד" (הם פועלים, כמובן, בקשר ישר עם שרי הממשלה שלנו). גם הם "התמחו" כרגיל, ב"סחבת" ולכן היו בהתחלה עכובים אדמינסטריביים רבים, כל מיני תחנות בדרך. בסופו של דבר התקבל האשור מתה-אלוף שלמה גזית. בינתיים כל אחד נתן את האשור מצדו אבל צריך מישהו לדאוג ל"שדוך" בין שני הצדדים. אני חושב, מקוה, שח"כ הלוי עשה את זה.

יש להעיר (מוסיף הרב) שבחחילה בקשנו לקבל מספר בצבע זהה לזה של תושבי הגדה אבל לא הסכימו לתת לנו.

ש : מהי התחזית לעתיד?
ת : יש בעיה שדבר אזרחי לא יכול ללכת דרך ממשל יהודה והשומרון. הצבא דואג בעיקר לערבים. אני מקוה שהמצב בקריה ישתנה כי שם יהיה הכל בידיים אזרחיות, הרי כבר עכשיו הקריה נמצאת תחת חסותו של משרד השכון שמתייחס אליה כמו אל מזרח-ירושלים.

* * * *